

Sfcherning: Efter Alt, hvad jeg har hørt af det ærede Medlem, troer jeg ikke, at mine Udtalelser ere blevne svækkede. Det er ganske sikkert, at her kun staaer; at vi skulle bidrage, hvad der lovligt paaligger os, men vi kunne ikke undersøge Lovligheden af Bidragets Størrelse, før Kravet er gjort i en ulovlig Skikkelse.

Indenrigsministeren: Jeg troer ikke, der for Regjeringen er Anledning til at gaae ind paa det sidste Spørgsmaal, der her er blevet berørt, idet jeg navnlig troer, at Bestemmelserne om Grundlovsindskrænkningen indeholde det fuldstændigste Svar i saa Henseende. Derimod er der et Par Bemærkninger, som under Diskussionen ere henvendte direkte til mig, og som jeg derfor ønsker at give et meget kort Svar paa. Spørgsmaalet om Medlæggelsen af de saa Bomme, der endnu findes, troer jeg bør henvises til vedkommende Amtens Initiativ; jeg antager, at dersom der fra dem skulde indkomme Begjæring om at faae Bommene nedlagte mod et Vedervalg efter de Principer, hvorefter andre Bomme ere afløste, da vil der fra Regjerings Side neppe kunne møde nogen Modstand. Det samme ærede Medlem (S. Nielsen), der reiste dette Spørgsmaal, henlede det høie Things Dpmærksomhed paa den yderst beklagelige Tilstand, hvori Lovgivningen om Bygningsafgiftens Ydelse, navnlig paa Landet, for Tiden befinder sig. Jeg kan kun erklære mig fuldkommen enig med det ærede Medlem deri, at der vistnok er saa Grene af vor Lovgivning, der i saa høi Grad trænge til Reform som denne; den har ganske vist været meget uheldig til alle Tider, men det har været mindre følt paa en Tid, da de Forhold, for hvilke den var givet, kun vare lidet udviklede, og jeg kan uden Overdrivelse sige, at der var en lang Tid, hvori den slet ikke blev krævet; men siden Forfatningen blev givet, og da man har begyndt at gjøre denne Bestemmelse gjældende i Overensstemmelse med dens Mening og Ordlyd, føles dens Ulemper stevne meer og meer, og den fører ofte til Resultater, som ligefrem

ere absurde. Og hvad den i den Henseende ikke har været tidligere, er den bleven nu ved Næringslovens Indførelse, og navnlig vil den, naar denne Lovs § 16 kommer til sin fulde Gyldighed, tilveiebringe en Tilstand, som ligefrem er utaalelig og uholdbar. Jeg har derfor henvendt min Dpmærksomhed paa dette Punkt, og jeg tager ikke i Betænkning at sige, at hvis jeg til næste Aar er paa den Plads, jeg for Dieblisset indtager, vil jeg forelægge Rigsdagen et Lovudkast desangaaende, der vel ikke vil indlade sig paa de mange Smaaetræksfrier, som det ærede Medlem omtalte, men som vil være en radikal Lov, der søger at bringe en klar og fornuftig Ordning tilveie i dette Forhold, og ikke bliver staaende ved at skjæle mellem en lille Skomagers eller Skrædders og Præstens Bolig, men ogsaa mellem hosboende Gaardmænds og Herremænds Boliger. — Et Lovsamlingen, naar den bliver færdig, bør ledsages af et Sagregister, og dette gives en saadan Indretning, at selv de, der ikke ere vant til at faae op i den Slags Bøger, med nogenlunde Vethed kunne finde, hvad de søge, er Noget, jeg anseer for en Selvfølge, og som jeg paa enhver Maade skal have Dpmærksomheden henvendt paa. — I Diskussionen om Fernbaneloven finder jeg ikke Anledning, idetmindste ikke i dette Dieblis, til at indlade mig; hvad jeg derom har at sige, vil jeg sige paa rette Tid og Sted og skal kun bemærke, at naar den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) har givet mig et Bink om, at jeg ikke i dette Punkt vil kunne gjøre Regning paa hans Gunst, saa maa jeg forsøge at føre Sagen igjennem uden den. — Men den ærede Rigsdagsmand har tillige været meget ubillig i den Maade, hvorpaa han omtalte mit Forhold til Bevillingen af de 4000 Rdl.; og skjøndt jeg for længe siden har opgivet Haabet om at finde Billighed hos ham mod mig og maa see til desuagtet at slide Livet igjennem, saa skal jeg dog bringe i hans Erindring den Maade, hvorpaa jeg i sin Tid stillede mig til Forslaget. Jeg troer da uden Ubefædenhed at kunne sige, at hvis jeg havde